

Granatchok pga. en spædbarnsvenlig afdeling

Et enormt blodtab, en sygning der gik op og ingen søvn i dagevis med en skrigende unge ved brystet, fik ikke en spædbarnsvenlig afdeling op af stolen. Jeg skulle jo lære at tage mig af mit barn selv. 5 måneder efter kæmper jeg stadig med den traumatiske oplevelse jeg helt unødvendigt skulle igennem.

Da jeg fandt ud af hvad et spædbarnevenligt hospial var så kan jeg bedre forstå at jeg var i chock efter en rædselsfuld start med meget ambisiøse og "dygtige sygeplejersker" på en barselsafdeling. I mit tilfælde blev jeg ved fødslen klippet og jeg sprak helt ned i endetarmen. Jeg tabte voldsomt meget blod. Dette gjorde jeg var fuldstændig tappet for kræfter. Det var der flere læger der bemærkede. Men hospitalets holdning var at man ikke ville give blod til en så ung (på 42 år)!! Derefter blev jeg undervist i amning og jeg havde fra starten en dreng der skreg meget. Jeg oplevede at han kunne ligge ved mit bryst i 2 timer og stadig skrike så jeg fik ingen ro.

Det var ved den lejlighed jeg gik op i syningen i bækkenbunden fordi jeg måtte op at sidde for at kunne amme drengen. Desuden lå jeg og hulkede af træthed og udmattelse op til flere gange. Det fik en sygehjælper til at hentede barnet i medfølelse. For jeg kunne ikke klare mere. Ingen søvn, ingen energi, drengen sugede og sugede og jeg kunne ikke gøre ham tilfreds. Han bare skreg og skreg.

Jeg fik så en morgen den besked at nu måtte jeg selv passe mit barn for det skulle jeg jo alligevel når jeg kom hjem. Der slog det helt klik inde i mig og jeg lukkede af for den smerte det var at blive ydmyget på det groveste. At fratage mig muligheden for søvn, blod og kræfter til at være den mor jeg er, gjorde at jeg har reaktioner i dag 4½ måned efter fødslen. Dem tilskriver jeg den allerførste tid på hospitalet.

Min sundhedsplejerske er chokeret over at høre hvordan jeg er blevet behandlet og at man har været så ufølsom i dygtighedens navn. Kunne man ikke lige have givet mig mulighed for at sove ordenligt, givet mig noget blod, så jeg kunne være på fode hurtigt, så jeg kunne passe mit barn sådan som jeg ønsker det?

Den misforstået omsorg var fatal for mig. Jeg må have hjælp nu til at bearbejde den tid hos psykolog. Jeg tror jeg har fået granatchock. Jeg kan ikke tåle høje lyde og jeg har det meget svært med min drengs gråd selvom han sikkert græder som babyer på hans alder skal græde.